

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiae Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XII. TIT. III. De In Litem Jurando.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

nitum. At si nova postea reperiantur instrumenta, iusta hæc causa est restitutionis in integrum, atque hinc rescisso negotio ex integro vixius causam agere potest. *L. 31. h. Bocer. class. 6. D. 18. th. 82.*

Dissentit Laut. p. 187, ibique Carpz. p. 1. c. 15. def. 5. & Proc. f. 12. a. 2. n. 104.

EXCIBE si ex falso instrumento juratum sit in supplementum, tunc enim ipso jure civili sine restituzione retractatur. *L. p. C. h.*

Equidem *hodieque* multum intereat: Si enim restituitur, finitur actio quadriennio: Si ipso jure retractatur, finitur 30. annis.

N O T. In juramento judiciali non datur restitutio, nec rescinditur negotium ob instrumenta noviter reperta. *d. 1. 51. in fin.* at tum tenetur de perjurio.

Qv. XLVIII. *An parentes & patroni a juramento columniae generali immunes sint?*

Laut. pag. 188. verb. Parentes & Patro- **AFFIRMATUR:** *sup. q.* Nam sive in genere sive in specie patrem calumniae insinulaveris, injuria erit. *Berger. h. q. 4.* *O B J. L. 2. §. 4. C. de Jurej. propt. cal. & Nov. 41. c. fin. pr.* Ubi in genere dicitur omnes jurare debere.

R E S P. Nulla regula adeo firma est, quæ non habeat suas exceptiones. *Conf. sup. q.*

LIB. XII. TIT. III.

DE

IN LITEM JURANDO.

Qv. I. *An juramentum in litem deferatur domino litis?*

Laut. pag. 191. verb. litis &c. **NEGATUR:** Sed domino negotii ejus de quo lis est, quia per hoc juramentum estimatur affectus ejus, qui rem amavit, adeoque ad aliori qui quem negotii utilitas pertinet: Unde non sufficit aliquem esse dominum litis, nec necesse quoque id est.

N O T. Triplex circa idem negotium dominium concurrere posse, (1) litis, (2) negotii seu actionis de qua lis est, (3) rei ipsius. Ut quando ex ento res petitur a venditore per procuratorem, *venditor*

tor est dominus rei, *emtor* actionis emti, seu negotii de quo agitur,
procurator vero est dominus litis.

Qv. II. *An matri quoque deferatur hoc juramentum?*

NEGATUR. Nisi tutrix sit. *L. 4. pr. h.* Nam tutores sunt integrant personam pupilli, indeque jurant quasi de suæ rei affectu: Et hoc modo mater quoque jurare poterit. *L. 4. pr. ff. l. i. &c.* At non tutrix non potest, quia nullo modo domina est, & sic ejus affectus non attenditur: *d. l. 4. Conf. Laut. pag. 191. ibique late D. d.*

Qv. III. *An hodie procurator cum speciali mandato in litem juret?*

NEGATUR: Nec olim id potuit, nec hodie potest: Non enim de suo affectu jurare poterit, quia de eo non queritur, nec de affectu domini, de quo jurare non potest, & quem nescit: *Vid. l. 22. Hodie tam per l. 23. C. Proc. arg. l. 7. h.*

Nec OBSTAT autoritas *Gailii, Busii &c.* apud *Lauterbachium procuratorem &c.* *pag. 192. pr.*

RESP. Non dicunt procuratorem de suo affectu jurare posse, sed per procuratorem in animam principalis id fieri posse, nam pars per procuratorem jurare & hodie potest & olim potuit.

Qv. IV. *In quibus rebus juramentum in litem deferatur?*

RESP. Quoties quis id, quod suum est, vel fuit, & sine justa causa ejus esse desit, quicunque remedio repetit, idve dolo vel verb. *de omni re &c.* contumacia non redditur.

Hujus enim iuramenti duplex ratio est: (1) Quia nein alterius factio & dolo cogi potest rem suam vendere justo pretio. *l. 70. R. V. l. 9. l. 10. Rer. am.* Atqui id fieret, si solum pretium cogetur recipere, seu id quod interest, quæ ratio cessat in casu, si res ejus nunquam fuit; sed & (2) si res ejus nunquam fuit, nec iustum ejus affectum habere poterit, nam iustus in rem alienam affectus non est, sed tantum in nostram: pro nostra autem habetur, quæ sine justa

justa causa ex alterius dolo nostra esse desit, quia paria sunt non desisse, & jure non desisse.

Atque hinc apparet Lauterbachium male afferere p. 192. (1) In tutelae *actione* jurari in litem: Nam verum hoc non est, nisi pupillus rem suam petat, vel repeatat. *L. 8. C. h. l. 7. ff. adm. tut.* (2) Male quoque id afferit in *actione negotiorum gestorum*, nam si, verbi gratia, gestor pecuniam ex administratione penes se habet, eaque rem in eo nomine emit, ratione hujus rei non juratur in litem, quia nunquam mea fuit, adeoque nec justum ejus habere possum affectum: Pessime quoque (3) putat in *emtione* jurari in litem. Eintor enim nunquam rem suam petit, sed rem de novo comparat, adeoque nullus quoque ejus poterit esse affectus. Atque ita *Borch. Duaren. Hilleg. Donell. Bach. &c.* sentiunt apud Lauterbachium p. 192. ubi diffentiantur plurimi Doctores.

Qv. V. *An hodie in negotiis stricti juris in litem juretur?*

Laut. pag. 193. verb. Ita putant quidam Doctores, quia differentia negotiorum b. f. & stricti juris sublata videtur. Vide Dd. allegatos a Lauterb. p. 193. *Haec differentia inter actiones bona fidei & stricti juris*. At male; nam hodieque haec natura judiciorum stricti juris manet. Nam negotia stricti juris dicuntur, quoties quis agit ad consequendum id, quod antea agentis non fuit. Vid. tit. de oblig. q. 13. adeoque ubi quis petit rem alienam, cuius affectus esse & juramento firmari non potest. d. q. 13. fere in fine. Sed & alibi jam demonstravi differentiam inter negotia bona fidei & stricti juris hodieque in aliis negotiis adhuc obtinere. Nam supra tit. dol. mal. q. 2. probavi dolum ex contractibus stricti juris hodieque actione de dolo vindicari; ex contractibus bona fidei vero admissum vitiare totum negotium: Sic porro, si paclum est, ut plus restituatur quam mutuo datum est, id nec hodie valet: uti tribus præjudiciis firmat Phil. Us. pr. Inst. L. 3. Et. 38. Quin nec jure canon. sublatam esse hanc differentiam evincit Treutl. V. 1. D. 19. th. 2. lit. e. ibique Dd. & Bath. Conf. Brunn. ad l. 5. n. 9. h.

In dubia ergo hac praxi insistendum est juri civili, quicquid diffentiant Doctores. Vid. Stryk. U. M. h. §. 6.

Qv.

Qv. VI. Quomodo differat juramentum in litem extraordinarium a
juramento in litem ordinario sive affectionis?

R ESP. In eo; quod hoc pena doli, *Laut. pag. 192. lit. P.* illud ve- *Laut. pag.*
ro loco rei sit, *Laut. pag. 194. lit. c.* Unde (1) illud praeslatum *194. verb.*
etiam ob culpam levem, quin levissimam; quia loco rei est, quæ ex *Jura-*
culpa non restituitur. (2) Æstimator ibi res, cuius quantitas appa- *mentum*
ret; at in posteriori affectus, quia quantitas non appetet: (3) Illud *in item*
locum habet etiam contra hæredes, quia non est pena doli. (4) I. o. *et c.*
cum habet etiam in stricti juris judiciis, quia rei, quæ venit in judi-
cium, pretium est. (5) Locum habet etiam in contrariis, neque enim
hic requiritur, ut res nostra fuerit, ut in præcedenti, sed quia id quod
interesset iis vindicatur, id quoque æstimari debet, quod fit hoc jura-
mento: Unde (6) in omnibus negotiis etiam emto, tutela &c. ob-
tinet; *I. 4. C. aff. emt. secus ac in juramento in litem affectionis.*
Vid. *quaest. 4.*

LIB. XII. TIT. IV.

DE

CONDICIONE CAUSA DA-
TA CAUSA NON SECUTA.

Qv. I. Quotupliciter condicō in jure sumatur?

R ESP. (1) Generalissime pro omni repetitione; Condicere enī
in jure est rem judicio repetere, a veteri judiciorum ritu, quo
partes ipsæ diem sibi condicebant, id est simul dicebant, quo in judicio
afforent juris experiundi causa. *Brisson. de verb. sign. l. 3. voc. condi-*
cere. B. Par. in disput. de f. pœn. S. 5. §. 1. (2) Generaliter, omnes
actiones personales ea voce intelliguntur, a formula condicendi: *§. 15.*
Infl. tit. de Act. Nam postquam actiones reales a peculiari ritu vin-
dicationes dictæ sunt, nomen conditionis proprium fuit personalium;
Dn. Cocceji d. S. 5. §. 1. (3) Specialiter autem conditiones dicuntur
illæ actiones personales, quibus agitur dari, i. e. dominium transferri
oportere. *d. §. 15.* Vid. *q. seq.*

Cocc. J. C. P. I.

Nnnn

NOT.

